

50. møde

Onsdag den 5. februar 1992 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Spørgsmål til ministrene.

2) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte. (Stipendium til forskeruddannelse).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om gymnasiet m.v. og af lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberevende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Tilskuds- og bidragsbestemmelser m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af voksenerhvervsuddannelser.

Af Poul Erik Dyrlund (S) m.fl.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Sundhedsministeren (Ester Larsen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om fastsættelse af apotekernes bruttoavance for 1992 og 1993.

(Lovforslag nr. L 221).

Medlemmer af Folketinget Riishøj (SF), Pernille Frahm (SF), Gade (SF), Birgitte Hus-

mark (SF), Gert Petersen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til en global miljøindsats.

(Beslutningsforslag nr. B 61).

Medlemmer af Folketinget Rahbæk Møller (SF), Tommy Dinesen (SF), Gade (SF), Lilli Gyldenkilde (SF) og Jes Lunde (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ny produktion og jobskabelse i private virksomheder.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om fastsættelse af apotekernes bruttoavance for 1992 og 1993.

(Lovforslag nr. L 221).

Lovforslaget indebærer, at apotekernes bruttoavance i 1992 og 1993 fastsættes af Folketinget ved lov og ikke ved aftale mellem Danmarks Apotekerforening og Sundhedsministeriet.

Efter apotekerloven fastsættes bruttoavancen ved aftale mellem Danmarks Apotekerforening og sundhedsministeren for en 2-årig periode.

Apotekerne er på grund af deres eneret på forhandling af lægemidler beskyttet mod almindelig konkurrence. Apotekerne er derfor ikke udsat for samme pres udefra til rationalisering og effektivisering, som andre erhvervsdrivende er. Gennem krav om rationalisering og effektivisering har Sundhedsministeriet under forhandlingerne ønsket at sikre, at bruttoavancen udvikler sig i underkanten af omkostningsudviklingen i samfundet i øvrigt.

Det har ikke været muligt ved forhandlinger at opnå enighed om en ny aftale. På den baggrund har regeringen fundet det nødvendigt at fremsætte et særligt lovforslag om fastsættelse af bruttoavancen.

Forslaget indebærer en nedsættelse af apoteksavancen med 69,0 mio. kr. på årsbasis den 1. marts 1992 og yderligere 30 mio. kr. den 1.

[Sundhedsministeren]

januar 1993. Denne avancenedsættelse svarer til en prisnedsættelse på ca. 1,2 pct. i 1992 og yderligere 0,5 pct. i 1993. Nedsættelsen vil komme medicinforbrugerne, sygesikringen og medicinforbrugende offentlige institutioner til gode.

Det er regeringens klare opfattelse, at det vil være muligt fortsat at drive et fagligt og sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt apotekervæsen med den nødvendige rådgivning og information over for kunderne for de knap 1,6 mia. kr., som bruttoavancen i henhold til lovforslaget fastsættes til.

Lovforslaget foregriber ikke en stillingtagen til de modeller, der omhandles i redegørelsen om fremtidens apotekervæsen. Forslaget lægger derfor ikke op til en debat om apotekervæsenets opgaver.

Riishøj (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om særlig støtte til en global miljøindsats.

(Beslutningsforslag nr. B 61).

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ny produktion og jobskabelse i private virksomheder.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Jeg skal i øvrigt henvide til forslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 421

1) Til udenrigsministeren af:

Trøjborg (S):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om Vestunionens (WEU) rolle i forbindelse med den humanitære aktion for nødstedte i Dubrovnik i november sidste år?«

Trøjborg (S):

Når jeg har stillet dette spørgsmål, skyldes det, at vi efter min opfattelse er i den situation, at udenrigsministerens fantasi er løbet af med ham. Det er sådan, at udenrigsministeren på Venstres kredsformandsmøde den 18. januar 1992 udtaler, at det, vi nu allerede har set, er, hvordan Vestunionen er blevet brugt til at løse opgaver som f.eks. beskyttelse og evakuering af civile fra det borgerkrigsramte Dubrovnik.

Jeg synes, det er lidt betænkeligt, at udenrigsministeren bruger en offentlig lejlighed til at give udtryk for nogle synspunkter, som efter min bedste opfattelse ikke er korrekte. Efter min bedste opfattelse er der her tale om, at der blev udført en aktion af visse af WEU-medlemsstaternes flådestyrker, og at der ikke var tale om en Vestunionsledet aktion.

Jeg vil selvfølgelig gerne bede ministeren bekræfte, at der netop ikke var tale om en Vestunionsaktion i dette tilfælde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan berolige hr. Trøjborg med, at min fantasi bestemt ikke er løbet af med mig, og at hr. Trøjborgs mistanker derfor er ubegrundede.

Sagen er den, at situationen i Jugoslavien blev drøftet på et ministermøde i Vestunionen den 18. november 1991. Efter mødet blev der udsendt en erklæring om Jugoslavien, og i den erklæring hilser WEU-ministrene den støtte velkommen, som nogle WEU-lande yder til UNICEF's bestræbelser for at bistå jugoslaviske børn, herunder med deres eventuelle evakuering. Og så blev det i den forbindelse understreget, at – og jeg citerer: »WEU-lande er rede til at deltage i operationer med henblik på oprettelse af humanitære korridorer.«

Så skete der efterfølgende det, at Storbritannien, Frankrig og Italien, alle medlemmer af Vestunionen, sendte flådefartøjer til Adriaterhavet for at sikre de humanitære korridorer, igennem hvilke bl.a. de nødstedte fra Dubrovnik blev evakueret, og det forhold, at Vestunionslandenes assistance i forbindelse med evakueringen er direkte omtalt i et officielt Vestunionsdokument, viser klart, at Vestunionen her fungerede som det, man kan kalde en politisk paraply for flådeaktionen. Det er også givet, at den jugoslaviske forbundshærs respekt for flådefartøjerne har været påvirket af,